

so bitwa, slónco so wohniwje khowajo wobswěći hišće raz bitwišćo, na kotrymž běše so telko bratrowskeje krwě pře-
lało, hdžež telko nadobnych mužow na wěčnje ducha pušći.
Ach! tež ničeho strašnišeho nima so pod slóncom, hač nje-
jednosć bratrow; mjez tym, zo bychu žiwi byli w lubosći
na zemi, kotraž je jich plódziła, morduja so jedyn druhého.
Běda tym, kotřiž su přičina bratrowskeje njejednoty, jako
tamniši pohanscy měšnicy!

VII.

Na bitwišću.

Nóc knježeše nad zemju, a měsack swěćeše z blědymi
pruhami, hdyž Bojomir wocući z womory. Wokoło palachu
so wohnje, při kotrychž wotpočowachu Jasławowe wójška,
spěwachu wójnske pěsnje a wuprózdnjachu poľne sudobja
mjedu na česć bohow. Bojomir, slyšo znate pěsnje, docpi
skónčnje přitomnosć a spózna cyłu žalostnosć swojeho po-
ložnja. Wšitke nadzije zaščěpjenja křescijanstwa mjez
susodnymi Słowjanami běchu zničene, a tola wón tak horco
žadaše, zo bychu jeho bratra póznali zasady praweje wěry.

— „O wěčny, jenički, prawy Božo“ — zawoła —
„Kak spytuješ Twojich wuznawarjow Tola nic naša, ale
Twoja wola njech so stanje, Twoje mjeno budž na wěčnje
slawjene, we wobaranju Twojeho mjena, Božo najswjećiši,
kak slódko je wumrjeć. O Ty Knježe, njewopušć Twoje
džěći, Ty rozswětli wutroby našich bratrow, kotřiž su so
w zaslepjenju na bratrow walili“

Na podobne wašnje modleše so Bojomir doľho, a ta
modlitwa napjelnješe ze zbóžnym pokojom jeho bolacu wu-
trobu. Hdyž so pozdžišo dopomni na nana, měšnika Wój-